

syn til politiske Motiver, at det dog var rimeligt at have Noget istedetfor Intet, og det, som det ærede Medlem yttrede, at det var ganske umuligt at faae oprettet et saadant Laboratorium, som blev tilbudt, er paa ingen Maade bevist. Der er ikke Noget til Hindrer for at forsøge ad den Vej at erfare, hvor Meget der kunde udrettes fra Statens Side gennem en Kontrol, og i det Hele at faae at vide, hvor meget et saadant Laboratorium betød. Men desuden er det ikke ubekendt for Thinget, at man meget nemt kunde komme overens med et privat Laboratorium, hvad der havde gjort en saadan Statskontrol mulig uden særlig store Udgifter, hvorved man netop kunde faae en saadan Prøve foretaget, som man ønskede. Det var Noget, der ialtfald var fremme, dengang vi behandlede denne Sag, om jeg ikke tager feil for to Aar siden. Jeg tror derfor ikke, at der er videre Grund til at komme ind paa selve Sagens Realitet og de Vendinger, som nu skulde tyde paa en særlig Smødekommun fra Ministeriets Side, thi paa det afgjørende Punkt har den høitærede Minister ganske vist ikke vist Smødekommunen, han har vist, at han affurat hævder sit Standpunkt ligesaa bestemt ligeoverfor Folkethinget som før. Under saadanne Forhold er det ikke rimeligt, at Folkethinget skulde fravige sit gamle Standpunkt, og derfor tror jeg, at det ærede Medlem vil blive skuffet i sit Haab med Hensyn til denne Sag. Jeg skal ialtfald ikke gaa ind paa de Paragrafer, der ere satte til, og heller ikke skal jeg gaa ind paa Paragrafen om Rjødundersøgelse, som det ærede Medlem var inde paa, thi en saadan Undersøgelse vil det virkelig være vanskelig at faae foretaget, hvis man ikke kommer til Opretelsen af offentlige Slagtehus, som undertiden har været debatteret i denne Sal, men uden Held.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg maa i Anledning af de Bemærkninger, den ærede sidste Taler fremkom med, minde om, at det ved Forhandlingen om denne Sag under de tidligere Behandlinger her i Folkethinget ingenlunde alene dreiede sig om Laboratorispørgsmaalet. Jeg har altid fastholdt og fastholder endnu, at et Laboratorium i og for sig kan være en meget god Ting, men det er ikke tilstrækkeligt, idet man ikke

dermed kan hævde Overtrædelser af Lovgivningen eller Forsælfninger i den daglige Handel og Vandel. Vil man opnaa Noget, maa man indføre passende Straffe for disse Besvigelser, og saa kan Laboratoriet gjøre sin Nytte, idet det yder sin Bistand til, at denne strænge Retsshaandhævelse kan udføres i Virkeligheden; men selve Laboratoriets Eksistents affrækker Ingen fra at begaa Besvigelser i den daglige Handel og Vandel. Derfor har jeg ment, at, naar man vilde gjøre noget Alvorligt ved denne Sag og anvende Penge derpaa, vilde der ikke være ret Mening i blot at indskrænke sig til at oprette et Laboratorium og ikke tillige gjøre det andet Skridt, nemlig at stærke Straffene saaledes, at de i Virkeligheden kunne danne en Modvægt mod de Besvigelser, som her ere omtalte, og iøvrigt give de fornødne Regler for, at den Retsshaandhævelse, der her er Spørgsmaal om, kan komme til at gaa sin uhindrede og usforstyrrede Gang. Hvad iøvrigt selve Laboratoriet angaar, da er det mig ikke bekendt, og det har heller ikke været fremme her i Thinget, at man med Lethed skulde kunde træffe den fornødne Overenskomst med et privat Laboratorium, hvorved man for en billig Pris kunde faae Undersøgelserne foretagne; men jeg kan heller ikke sige Andet, end at en Tanke af den Art heller ikke vilde tiltale mig, og det er meget langt fra, at der foreligger noget Vidnesbyrd om, at den vilde tiltale Pluraliteten i dette Thing; den har aldrig været Gjenstand for Afstemning, og jeg tror heller ikke, at den har været nævnt førend idag. I ethvert Tilfælde er det indlysende, at et privat Laboratorium ikke kan tilbyde den Garanti, som er nødvendig for Retsshaandhævelser, og for at man i den kriminelle Retspleie kan tillægge et saadant Laboratoriums Afgjørelse den fornødne Autoritet. Dertil vil det være nødvendigt eller ialtfald meget hensigtsmæssigt at have særegne Embedsmænd eller Statsfunktionærer, der forestaa Laboratoriet med Embedsansvar. Alt der er foreslaaet et vist Antal Undersøgere, ansatte under Laboratoriet, er forøvrigt en Tanke, man tidligere har været inde paa her. Naar jeg har foreslaaet et noget større Antal, er det, fordi jeg tror, det er nødvendigt, naar der skal udrettes Noget ved selve Foranstaltningen, men iøvrigt er det, som jeg ved Lovforslagets Forelæg-